

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPEISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

3ENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
Í KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 100/06

12 grudnia 2006 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-380/03

Republika Federalna Niemiec / Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

TRYBUNAŁ ODDALIŁ SKARGĘ NA DYREKTYWĘ O REKLAMIE WYROBÓW TYTONIOWYCH WNIESIONĄ PRZEZ NIEMCY

Zakaz reklamy i sponsorowania spełnia wymogi jego wprowadzenia w związku z ustanowieniem i funkcjonowaniem rynku wewnętrznego.

Niemcy wniosły skargę do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, żądając stwierdzenia nieważności dwóch artykułów dyrektywy¹ dotyczącej reklamy i sponsorowania na rzecz wyrobów tytoniowych w innych środkach masowego przekazu niż telewizja. Przepisy te zakazują reklamy wyrobów tytoniowych w prasie i innych wydawnictwach, za pośrednictwem usług społeczeństwa informacyjnego oraz w programach radiowych, a także sponsorowania audycji radiowych przez przedsiębiorstwa sektora tytoniowego. Wyłączone są jedynie wydawnictwa przeznaczone dla podmiotów zawodowo zajmujących się obrotem handlowym wyrobami tytoniowymi oraz wydawnictwa pochodzące z państw trzecich, nieprzeznaczone co do zasady na rynek wspólnotowy.

Na poparcie skargi Niemcy utrzymywały w szczególności, że zakazy te nie mogły zostać wprowadzone na podstawie art. 95 traktatu WE. Upoważnia on Wspólnotę do podejmowania działań służących zbliżaniu przepisów krajowych dotyczących ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. Zdaniem skarżącego państwa przesłanki uzasadniające zastosowanie tego artykułu nie zostały spełnione. Żaden z zakazów nie służy jego zdaniem usunięciu przeszkód w swobodnym przepływie towarów ani eliminacji istotnych zakłóceń konkurencji.

¹ Artykułów 3 i 4 dyrektywy 2003/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, odnoszących się do reklamy i sponsorowania wyrobów tytoniowych (Dz.U. L 152, str. 16).

Trybunał stwierdził, że przesłanki uzasadniające wybór art. 95 WE jako podstawy prawnej zostały w rzeczywistości spełnione.

Zauważył on, że w momencie wydawania dyrektywy istniały rozbieżności w uregulowaniach krajowych w dziedzinie reklamy i sponsorowania na rzecz wyrobów tytoniowych uzasadniające podjęcie działań przez prawodawcę wspólnotowego. Rozbieżności te mogły stanowić przeszkodę w swobodzie przepływu towarów oraz świadczenia usług. Powodowały też istotne niebezpieczeństwo zakłócenia konkurencji.

Trybunał uznał również, że zaskarżone przepisy dyrektywy mają rzeczywiście na celu poprawę warunków funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Zaznaczył on, że wyrażenie „media drukowane” obejmuje jedynie wydawnictwa tego rodzaju, jak gazety i czasopisma. Wyklucza to biuletyny stowarzyszeń lokalnych, programy imprez kulturalnych, plakaty, książki telefoniczne oraz różnorodne ulotki i prospekty.

Ponieważ przesłanki zastosowania art. 95 zostały spełnione, wyboru tego postanowienia jako podstawy prawnej nie można kwestionować z tego powodu, że na rozstrzygnięcia dokonane przez prawodawcę wspólnotowego przy wydawaniu dyrektywy mogły mieć wpływ względy ochrony zdrowia publicznego. Trybunał przypomniał w tej kwestii, że traktat zobowiązuje Wspólnotę do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego. Wykluczenie wprost wszelkiej harmonizacji przepisów prawa państw członkowskich w tej dziedzinie nie stoi na przeszkodzie temu, by przepis harmonizacyjny wydany na innej podstawie miał wpływ na ochronę zdrowia ludzkiego.

Trybunał nie uwzględnił też argumentacji, zgodnie z którą kwestionowane zakazy są nieproporcjonalne do celu.

W kwestii tej Trybunał stwierdził w szczególności, że prawodawca wspólnotowy nie mógł wyłączyć wydawnictw lokalnych i regionalnych z zakresu zastosowania zakazów, gdyż uczyniłoby to ich zakres zastosowania niepewnym i względnym. W odniesieniu do zarzucanego naruszenia podstawowego prawa do wolności prasy i słowa Trybunał zauważył, że zakazy nie naruszają wolności słowa dziennikarzy i nie wykraczają poza przysługujący prawodawcy wspólnotowemu zakres swobodnego uznania.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, SK, SL, PL, PT

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-380/03>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

*W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą*

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS „Europe by Satellite”,
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956*